

5. СМИРЕНИЕ И СЪРЦЕ НА СЛУГА

А. НЕМОЩ

а) Ключови стихове

1 Кор. 1:27-29; Як. 4:10

Гал. 2:20; Кор. 12:9-10

б) Бог не може да употребява "някои неща"

Много често осъзнаваме, колко много трябва да се променим, ако искаме да познаваме Божията сила в действие в нас до степенята, която Той желае. Сатана винаги отправя апели към това вътрешно изградено желание, което всички имаме, да бъдем "нещо". Дори от гледна точка на нашия Християнски живот, този основен копнеж е толкова голяма сила, че често мотивира нашето служение за Бога. Ние искаме да бъдем "нещо" за Бога. Много често обаче плътта ни е объркана от това желание, защото дяволът умее да си играе с този вътрешен копнеж. Дори християни, изпълнени с Духа, намират плътта и Духа смесени, но балансът толкова натежава в полза на плътта, че работата на Духа е всичко, но анулирана и разпусната.

Това е трагедията на нашия живот. Бог има толкова възможности, но ние Му даваме толкова малко място за работа. Голяма част от нашия християнски живот е в действителност старият живот, живян в религиозен и духовен облик. Колко близо сме до реалността на Бога и Неговата слава и колко опетнен е нашият живот поради егоистичния ни интерес и гордост, които управляват нашата практика!

Това не е, което Бог желае ние да бъдем. Проблемът е, че Бог наистина не може да употребява "някои неща". Тези, които са описани в Писанията като "нищо", Бог беше избрал да изяви чрез тях Своята сила и слава. Факт е, че ние трябва да умрем за себе си по един цялостен начин (1 Кор. 1:28). Ние се нуждаем не

от смърт на духа, но от дълбоко вътрешно осъзнаване, че ако искаме да видим и познаем силата на Бога, то тогава много от това, което сме считали за ценно в живота си, трябва да си иде. Ние всички трябва да преминем през точката на немощ и смърт, където ще чувстваме, че нищо не ни е останало. Само тогава можем да започнем да се отваряме за новото нещо, което Бог иска да направи в нас и чрез нас. До този момент, има все още много от стария живот, което е останало и стои на Божия път.

Бог трябва да се справи не само с немощта ни, но с онези аспекти от нашия характер и опит, които много често считаме за нашите силни страни. Често, това са местата, в които не чувстваме, нуждата от тежката зависимост на Бога, и в които се чувстваме силно и себеуверени. Пътищата на Бога са дълбоки и загадъчни и те започват с унищожаване и смърт на всичко в живота ни и амбициите, които идват от плътта. Няма съмнение в това, че Новият Завет е прав, когато отъждествява плътта с нашия най-голям враг и Божия най-голям проблем. Непрекъснато трябва да се занимаваме с него и да го побеждаваме. Макар, че трябва да считаме плътта си за мъртва (Рим. 6:11), няма никакво съмнение, че ако погледнем на истинската страна на нещата, тя е все още активна, и ако искаме да познаем Божията сила в нашия живот, нещо съществено трябва да се промени в нашите плътски естества.

в) Простота на Духа

В сърцето на нещата трябва да има простота, родена от Бога, от гледна точка на сърдечното доверие и личното съзнание. Ние правим Бога далеч по-сложен, отколкото Той е в действителност. При Него черното е черно и бялото - бяло. Правилното е правилно и грешното е грешно. Той работи в пълна честност в Своето естество, ето защо Той винаги е верен. Ние сме пълна противоположност. Вместо да живеем в спокойствието на Духа, ние позволяваме на обстоятелствата да управляват нашия Дух и да рушат тази вътрешна яснота и мир, и от

нас да се предават на другите хора по разрушителен и плътски начин. Толкова често дяволът е способен да използва нашите най-добри намерения и желания и да ги изврати за своя собствен край. Като се започне с искреност и любов към Христа, толкова често се завършва със заплетено кълбо от чувства и болка, която руши нашия живот и служение и всичко това, защото не сме позволили на Бог непрекъснато да управлява живота ни.

Да чуеш добре, че си нищо, че Бог иска да сме нищо преди Той да е в състояние да направи нещо в нас или чрез нас, може да изглежда ужасно негативно. В действителност това може да смачка нашия дух и да ни доведе до голямо чувство на осъждане. Точно това иска да направи дявола в сърцата ни. Но това не е каквото Отец желае. Нашият Небесен Баща иска да сме плодоносни, но за да стане това, ние трябва да разберем, че сме нищо в себе си. Това трябва да стане реалност в нашата практика. То трябва да бъде почувствано в сърцето ни и разбрано в умовете ни. Действително трябва да видим, че това бе начина по който Исус живя и изяви силата на Бога. Той стана нищо (Фил. 2:5-11).

г) Дух без мярка

За Исус да бъде нищо в себе си беше начин на живот. Немошта стана начин на живот за Него, дълго преди кръста. Той наистина беше Някой, но Той направи Себе Си нищо. Такъв беше Исус - човек над всички човеци, Който познаваше Божията сила в непосредствен и личен смисъл. Той издигаше живота от смъртта и не само веднъж по време на своето земно служение, когато Той докосваше хората, те получаваха подобрене, когато Той говореше, демоните трепереха и бягаха. Можем да видим тайната на Божията сила в опита на Исус (Ин. 3:34). Ние получаваме Божия Дух само по мярка: Отец желае да ни даде Духа, но ограниченията на нашите сърца определят мярката на Святия Дух в нас. Ние сме толкова пълни с отпадъци и егоцентризъм - загриженост, че няма място за Духа, в каквато и да

било голяма мярка. Болки, гордост, егоизъм и бунт възпират нашите сърца и пречат на Святия Дух да заеме място и да работи в нас. Истината е, че е нямало никакви обитатели на тъмнината в сърцето на Исуса. Имаме място за Бог Отец, където да излива Духа Си без мярка. В нашия живот това пространство толкова често е изпълнено с емоционален, интелектуален и духовен безпорядък.

д) Излетият мехлем

Ние трябва да бъдем разчупени. Само тогава Бог може да постави изцелението в живота ни. Когато Мария помаза нозете на Исус (Ин. 12:1-8), съдът трябваше да се разчупи, за да потече мирото. По подобен начин ние трябва да се разчупим, преди мехлемът на Святия Дух да потече от нас. Докато не станем нищо, Бог никога няма да направи нещо.

е) Никакво хващане за Сатана

Причината, поради която Сатана никога не можа да поразии Исус, беше липсата на нещо, за което Сатана можеше да се хване. Дяволът иска да живеем с нашите стари неща, за да достигне до живота ни и да се хване за тези неща.

ж) Белегът на Бога

Прочети Бит. 32:22-32. Тази борба струваше на Яков всичко, което той беше и имаше от светска гледна точка, т.е. неговото име и сила, но в Божиите очи това беше неговото сътворяване. Той срещна Бога лице в лице и продължи да живее, за да разказва историята. Той не беше същият, защото носеше белега на Бога в тялото си. Новият Яков (или Израел) беше куц, но неговият недъг беше неговата сила. Ние също трябва да се срещнем с Бога, да бъдем докоснати от силата на Бога, обременени от святостта на Бога. Да знаем, че Бог е погледнал в живота ни и поради Своята любов ни е пощадил. Това е

пълна непоследователност. Непоследователност като тази не е слабост. Това е източникът на сила в духа. След такава среща нещата никога не продължават да са същите. Това в действителност е най-големият източник на сила в целия свят. Няма нищо по-силно от човек, който е докоснат от Бога. Той няма нищо друго, което да доказва, от нищо повече не се страхува. Старата борба вече е приключила, старият огън е погасен и старата враждебност умъртвена. Вътре сега има празнота, която само Бог може да запълни. Това не е празнотата на безразличието и безсмислието, това е празнотата на Бога. Външно има слабост, която само Бог може да направи силна, ако предадем живота си изцяло на Него. "Съразпнах се с Христа, и сега вече не аз живея, но Христос живее в мене; а животът, който сега живея в тялото, живея го с вярата, която е в Божия Син, Който ме възлюби и предаде Себе Си за мен." (Гал. 2:20). Всеки ученик трябва да живее така, ако той иска да бъде наистина ползотворен за Бога.

Б. ИМАЙКИ СЪРЦЕ НА СЛУГА

а) Ключови стихове

Мк. 9:33-35; Ин. 13:1-17

Мк. 10:35-45; Фил.2:5-11

Ин. 12:24-26

б) Какво е слуга?

Слуга е този, който не си е господар, но има друг за свой господар. Човек, който се отдава в по-голяма част от времето си на нещо, или това е приоритет в сърцето му или за което дава най-много от парите си. Ти си слуга или роб на този, на когото служиш, или на каквото служиш. Слуга на Бога е този, който е смирил себе си във всичко, издигнал е Исус и Го е направил Господ на своя живот. Това означава, че той поставя Исус на първо място във всичко. Затова от нас се очаква като

ученици на Исус, да служим само на Бога (1 Кор.4:1). Това означава да поставим на първо място в своя живот Божието Царство (Мт. 6:33) и ние няма да служим на богатства, сила, притежания или нещо друго (Мт. 6:24).

в) Белезите на Божия слуга

- Той търси първо Божието Царство (Мт. 6:33)
- Той е слуга на всички (Мт. 20:26-28)
- Той гледа на своя Господар, за да го възнагради (Мт. 25-21)
- Той слугува на другите, правейки това, слугува на Господ Исус (Мт. 25:31-40)
- Той е готов да се отрече от себе си, да носи кръста си всекидневно и да следва своя Господар, Исус (Лк. 9:23)
- Той следва примера на Исус - не е егоист и слугува, а не стои да чака (Лк. 22:27)
- Той знае, че е по-благословено да се дава, отколкото да се взема (Д.А. 20:35)
- Той е верен, когато му е поверено нещо (1 Кор. 4:2)
- Той носи теготите на другите (Гал. 6:2)
 - Той е смирен, кротък, търпелив и се отнася с любов към другите (Еф. 4:2)
- Той счита интересите на другите за свои интереси (Фил. 2:4)
- Той иска да угоди на Бога чрез всичко, което прави (2 Тим. 2:4).

г) Божият слуга трябва да бъде смирен

Бог мрази гордостта и високомерието (Пр. 8:13) и дори се противи на горделивите (1 Пет. 5:5). Той желае да вървим смирено

с Него (Мих. 6:8). "И тъй, смирете се под мощната ръка на Бога, за да ви възвиси своевременно" (1 Пет. 5:6). Ние трябва да смирим себе си. Ако намираме това за трудно, то тогава трябва да помолим Бога да ни даде благодат, за да бъдем смирени. Това не е пълзене в калта. Това означава да разберем, че в себе си ние сме нищо и Бог трябва да царува в нашите сърца. Той ще ни направи силни и ще ни издигне в правилното време. Трябва да се доверяваме на Бога. Това е да бъдеш наистина слуга и да имаш естеството на слуга (Фил. 2:5-11).

Исус каза: "Вземете моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо, и Моето бремене е леко." (Мт. 11:29-30). Ние можем да се научим на смирение от Исус като следваме неговия пример.

д) Въпроси и дискуссионни точки

1. Нещо ли си или нищо?
2. Можеш ли да се довериш на Бога с целия си живот или му подаваш несигурна ръка?
- 3.
4. Ако умрем за себе си и живеем за Бога, ще бъдем ли разорени, отегчени и незапълнени, че да не си струва да живеем? (Ин. 10:10).
5. Кое в твоя живот пречи на Бога да те изпълни със Святия Дух до мярката, до която Той желае?
6. Поставяш ли Исус на първо място във всичко, както един истински слуга на Исус би направил?
7. Можеш ли наистина да кажеш, съразпнах се с Христа, и сега не ти живееш, но Исус живее в тебе?
8. Кое е първостепенно значимо в твоя живот? На кого и какво слугуваш?
9. Как Лк. 14:11 може да бъде истина?

10. Прочети Исус Навиев 24:14-15. На кого ще слугуваш в този ден?

е) Обобщение и приложение

1. Бог може да използва ефективно само нищо, хора, които са съкрушени пред Него като Исус.
2. Ние трябва да умрем за себе си изцяло.
3. Нашият дух се съживява от Святия Дух, когато приемем Христа като Господ и Спасител, и се изпълва със Святия Дух за първи път, когато сме кръстени в Святия Дух. Ние трябва непрекъснато да сме изпълнени със Святия Дух, за да служим на Бога пълноценно. Когато умрем за себе си, ние ставаме по-малки и Бог става повече, в нашия дух има повече място за Святия Дух и Той може да изпълни по-голямо пространство. Това ни позволява да станем по-силни и ползотворни за Бога. Исус имаше Духа без ограничение (Ин. 3:34), защото Той наистина беше нищо, затова Неговият дух можеше да приеме Святия Дух без мярка. Ние също трябва да бъдем съкрушени пред Бога, за да може Духът да има място да обитава и да докосва живота на другите хора, както направи това в живота на Исус. Като живеем като ученици на Исус, ние ще бъдем истински ефективни и плодоносни за Бога.
4. Ученикът на Исус има голям потенциал за Бога, но това ще разберем само, когато предоставим на Бога да върши волята Си в нашия живот.
5. Нашите предимства, често в очите на Бога са нашите недостатъци.
6. Ние трябва да позволим на Бога да управлява непрекъснато в нашия живот.
7. Истински слуга на Бога е този, който поставя Бога пръв във всяко нещо и слугува само на Него.

8. Божият слуга дава себе си, за да служи на нуждите на своя Господар Исус и на нуждите на другите.